

Gobind jobbar som angivare åt Tiger Watch. Här är han tillsammans med sina två fruar Chameli Moghiya (vänster) och Basanti Moghiya (höger) vid familjens läger i närheten av Ranthambhores nationalpark i norra Indien.

Fattigas tjuvjakt

SAWAI MADHOPUR **Tigern hotas av utrotning i det vilda. Orsaken är en häxbrygd av kinesisk medicin och det indiska kast-systemet. SvD har besökt Ranthambhores nationalpark i norra Indien där de fattigaste frestas överleva på tjuvjakt.**

Plötsligt börjar det smutsiga tygstycket på en åker bredvid Ranthambhores tigerreservat att röra på sig. Svärmar av flugor stiger i den heta luften. Därunder ligger en kvinna. Hon heter Basanti Moghiya, 27 år. För fem dagar sedan födde hon här på fältet. Barnet dog. Ingen läkare. Hela kroppen värker, klagar hon. Hennes man Gobind sitter bredvid och ler.

Basanti är andrafru åt Gobind, en man som är pappa till tolv

barn, varav tre har dött. De är mogya, en av indiens utfattiga stammar. De lever på småjobb, stölder – och tjuvjakt. 60 miljoner indier hör till stammar som anses ”kriminella av tradition”, enligt The Economist. Av Gobinds nio barn går bara tre i skola. Resten arbetar som levande fågelskrämmor, med att skrämma bort vilda djur från böndernas fält. När de vuxit upp är chansen stor att de kommer att fortsätta stamtraditionen av tjuvjakt.

Mogyas är en orsak till att tigern är utrotningshotad. De lever vid Ranthambhores nationalpark. Det bästa stället i världen att kunna få se en vild tiger. Det tros finnas 40 tigrar kvar i parken.

47

tjuvskyttar har totalt gripits genom angiveri, hävdar Dharmendra Khandal från Tiger Watch.

produkter. Men i ett land med drygt 1,3 miljarder människor räcker det med ett statistiskt sett minimalt intresse för att skapa en enorm svart marknad.

Jag har aldrig, under åtta år i Kina, sett sådan fattigdom som hos mogyas. Familjens spis är två sotiga gropar i marken. De

sover direkt på åkern under en presenning.

Problemet är inte att Gobind inte tjänar pengar. Gobind har ett arbete. Han är angivare åt organisationen Tiger Watch. Men när Gobind får lön köper han smycken eller sprit. Han struntar i om familjen svälter.

Han får en med lokala mått hyfsad lön på 3000 rupier (500 kronor) i månaden för att rapportera om tjuvjakt i stammen. Exempelvis har en av Gobinds 13 syskon djup ångest för tillfället. För ett par veckor sedan planterade han en sprängladdning för att döda vildsvin. Men av misstag råkade han i stället döda en helig ko.

Dharmendra Khandal från

Tiger Watch hävdar att de genom angivare som Gobind lyckats få 47 tjuvskyttar gripna. Men Indiens domstolar är ofta korrupta och långsamma. Samtliga tjuvjägare släpptes mot borgen efter ett halvår.

Tiger Watch menar att det är fattigdomen och kulturen hos folk som mogyas som gör tigerjakten möjlig. De har startat en skola för mogyas. Khandal har även övertalat Gobind att låta tre av hans pojkar få gå där. Och som ett bevis för att miljö är viktigare än arv visar sig en av Gobinds söner vara bäst i klassen när vi möter honom senare på kvällen.

Till skillnad från Kina har Indien inte fått igång en industri som kan suga upp överflödet av ar-

☉ Den hotade tigern

Från att ha funnits 100 000 djur i Asien början av förra seklet har siffran nu sjunkit till officiellt 3 200, varav knappt hälften, 1 411, i Indien (de verkliga siffrorna är troligtvis lägre).

Om inte krafttag görs kommer den vilda tigern vara utrotad till nästa gång

det är tigersnår i den kinesiska kalendern, 2022, varnar Världsnaturfonden, WWF.

Kina undertecknade 1993 förbudet mot att handla med tigerdelar. Men försäljningen sker ändå genom de kontroversiella tigerfarmarna.

Alla delar av tigern kan användas. Testiklarna anses vara bra för potensen. Benen läggs i sprit och dekokten tros hjälpa mot reumatism. Kinesisk expertis menar dock att det finns fullgoda alternativ för tigerdelar inom kinesisk medicin.

17

tigrar sköts förra året i Indien av tjuvjägare. Men mörkertalet kan vara mycket större eftersom det enbart rör sig om dokumenterade fall.

Kina har satt i gång ett stort projekt för att återintroducera tigrar från zoo i det vilda. WWF och indiska tigerexpert menar att det inte kommer att fungera eftersom tigrar lär sig jaga av sina mödrar.

Kina trycker på internationellt för att legalisera

farmproduktion av tigerdelar, som de menar kan liknas vid krokodilfarmer för skinnproduktion.

Naturorganisationer

menar att tigerfarmer driver på tjuvjakten och håller uppe efterfrågan.

Under Maotiden klassa-

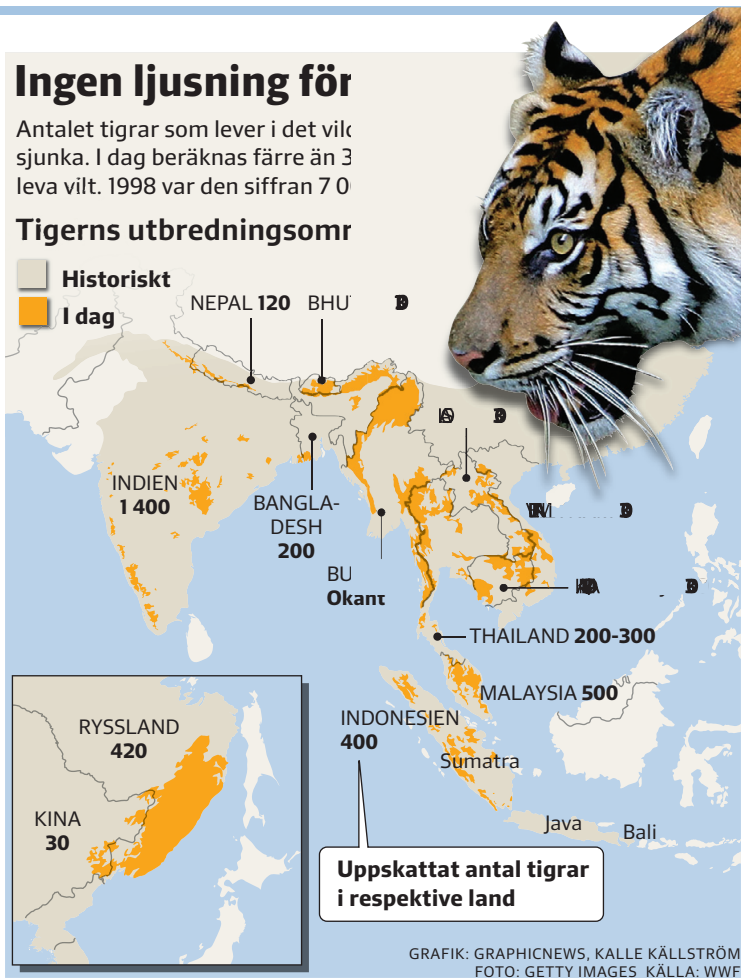

FOTO: JACKSON LOWEN

Arvindar Signkala från Tiger Watch och Dharmendra Khandal utanför Tiger Watch kontor i Sawai Madhopur, Rajasthan.

FOTO: JACKSON LOWEN

En reklamskylt i centrala Delhi. Tigerns utsatta situation är en populär fråga i hela Indien.

FOTO: JACKSON LOWEN

hotar vilda tigrar

betskraft från landsbygden. Samtidigt har Kina till och med lyckats få igång en industrialisering av tigerproduktion. Det finns 6500 tigrar på kinesiska tigerfarmer – mer än dubbelt så många som det finns tigrar i vilt tillstånd i världen. Kina driver på för legalisering av handel med tigerdelar från tigerfarmer. Men granskningar visar hur djuren i den kinesiska tigerproduktionen ofta svälter under vidriga förhållanden. Världsnaturfonden menar att tigerfarmerna driver på tjuvjakten i andra länder. Även en svältande tiger på en kinesisk farm äter kött för drygt 60 kronor om dagen. Samtidigt kostar det så lite som drygt 700 kronor att få en mogya att skjuta

en vild tiger. WWF menar att det är en enkel matematik bakom utrotningen. **Som en illustration** av Indiens ineffektiva byråkrati sitter Satya Prakash Yadav, vice direktör för National Tiger Authority, inklämd bakom ett skrivbord 60 miljoner indier hör till stammar som anses "kriminella av tradition", enligt The Economist.

nedtyngt av handinbundna luntor. Efter tre årtionden av statliga kampanjer och fler tigerbyråkrater än det finns tigrar har läget bara blivit allvarigare. Men Yadav insisterar att de nådde botten 2005. Då hade tjuvjägare dödat uppemot hälften av tigrarna i Ranthambhore. Mynligheten har nu fått en stor budget och han säger att de har lyckats stabilisera antalet tigrar kring 1300. – Vi är övertygade att Indien är det enda land som kommer att lyckas rädda tigern i det vilda. I Kina är den redan genetiskt utrotad. Men vi indier är vegeterianer, vi är inriktade på att bevara naturen, säger Yadav stolt. Oddsen talar emot honom. Indiens stadigt växande befolkning,

landet har 1,2 miljarder invånare, leder till en ökad press på naturen. I Ranthambhore säger Gobind att han inte tänker sterilisera sig. – Jag är rädd för operation! Tänk om det kan påverka min manlighet, säger han medan hustrun Basanti tittar plågat ner i marken. **Det är fantastiskt** att det över huvud taget finns kvar tigrar i Indien. Ranthambhores nationalpark ligger i det tätbefolkade Rajasthan, med 57 miljoner invånare. Ändå har 1334 kvadratkilometer utlysts till tigerreservat. Två veckor efter vårt besök blev en bonde i Ranthambhore uppäten av en tiger. Men det uppstod ingen indisk opinion för att

skjuta dem. Tigern är ett flaggskepp för en fungerande ekologi. – Där det finns tigrar finns det en fungerande skog full av djur – gröna lungor och vattenreglerare för omgivande åkermarker, säger Yadav. I Ranthambhore finns även en livskraftig population av leoparder, hjortar, mungos, apor och djungelbjörnar. Dagarna innan SvD träffade Gobind såg vi en tiger. Den låg vid vattnet, med öronen spetsade. En massiv bengalisk tigerhanne. 250 kilo vackra muskler. Och när man ser en vild tiger förstår man varför Indien lägger så stora resurser på att skydda dem.

OLA WONG
ola.wong@svd.se

des tigern som ett skadedjur i Kina. I dag tros det enbart finnas ett 20-tal djur kvar i det vilda i Kina. Kina har totalförbjudit jakt på tiger. I december förra året dömdes bonden Kang Wanjian i Yunnanprovinsen till

12 års fängelse. Han hade skjutit och ätit vad som troligen var den sista indokinesiska tigern i landet. Ranthambhorens nationalpark ligger i det tätbefolkade Rajasthan med 57 miljoner invånare. Det anses vara världens bästa ställe att se en tiger i det vilda. OLA WONG

Kriminella stammar i Indien

På 1800-talet tros avskogning och skatter ha drivit jägarstammar till kriminalitet och vagabondliv. År 1871 införde de brittiska kolonialherrarna lagen om kriminella stammar. Den tvingade medlemmar av 150 stammar att registreras hos polisen, de förbjöds att flytta fritt och ofta drevs de in i läger inringade av taggråd. Lagen avskaffades efter att Indien blev självständigt. Men stammarna diskrimineras fortfarande. De befinner sig längst ner i det indiska kastsystemet. Fakta: The Economist.